

Dues interferències en el Sínode

Dij, 19/11/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Recordo una conversa que vaig tenir fa més de deu anys a la sala de premsa del Vaticà, situada a la Via della Conciliazione. Una de les persones amb més responsabilitat a la web institucional afirmava que hi havia molts intents de penetrar als servidors per distorsionar-ne els continguts informàtics. Tot el que és rellevant es pot convertir fàcilment en objectiu per als adversaris, ja siguin d'esquerres o de dretes.

La XIV Assemblea General Ordinària del Sínode de Bisbes, que va tenir lloc del 4 al 25 d'octubre, ha patit dues interferències amb voluntat d'incidir en els treballs sinodals. Quan el papa Francesc va indicar que el tema seria sobre la família, en vaig admirar l'audàcia perquè és una autèntica patata calenta. Un tema tan vital com incòmode. És comprensible que entre els membres sinodals i també entre els que van fer arribar aportacions a secretaria, procedents de tota la geografia, existeixin postures diferents i algunes contraposades. Un cop conclòs el Sínode, el Papa disposarà potser d'un any per elaborar, si ho creu oportú, una exhortació apostòlica postsinodal sobre «la vocació i la missió de la família a l'Església i al món contemporani». No crec que es limiti a fer de mer comentarista, sinó que realitzarà alguna aportació de relleu. El temps ho dirà.

La primera distorsió va anar a càrrec de Krzysztof Charamsa, sacerdot polonès i membre de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. Es va declarar homosexual, es va presentar en públic amb la seva parella catalana i va criticar durament alguns comportaments eclesials. Federico Lombardi, portaveu vaticà, va afirmar que aquesta acció «apunta a sotmetre l'assemblea sinodal a una pressió mediàtica injustificada». Sense entrar en els aspectes de la consciència personal de Charamsa, que cal respectar, el conflicte es produeix entre la vida de parella i el compromís de celibat. L'anomenada orientació sexual aquí no és el tema. La seva presència mediàtica a Catalunya ha estat espectacular. Per ara, ha cobert les dues primeres fases. Primera: les seves declaracions sobre la situació política i la Doctrina Social de l'Església. Segona: la seva sortida de l'armari i l'exhibició mediàtica de la seva parella amb l'amaniment crític. La tercera, segons indicis, serà la presentació d'un llibre sobre aquests temes, pel qual ha rebut unes quantitats substancials en ser protagonista d'aquesta campanya. Alguns lobbies dels Estats Units d'Amèrica podrien dir-hi alguna cosa.

La segona distorsió va ser provocada per la notícia falsa d'un diari italià que va afirmar que el papa Francesc té un tumor cerebral. L'Osservatore Romano ho va considerar com «un intent de manipular» el Sínode i Federico Lombardi va dir: «Puc confirmar que el Papa gaudeix de bona salut.» L'objectiu d'aquesta notícia no pretenia preocupar-se per la salut del Papa, sinó difondre que una persona que tingui un tumor cerebral no podia ser responsable del que feia ni del que deia. Una manera de desqualificar el Papa i desactivar les reformes que està pilotant. Una actitud malèvola.